

Haurem de tornar a recuperar la platja?

- Una Mudança de Protesta
- BiciHub
- Passatge Klein
- Ca l'Alíer

Editorial

ÍNDEX

Editorial.....	3
La platja, un ecosistema urbà	
En portada.....	4
Esforsos per corregir el dèficit d'habitatge assequible	
Omplim de vida La Flor de Maig!	
Una mudança de protesta	
El racisme ens tanca	
Mobilitat.....	10
El Poblenou encara amb un transport públic molt insuficient	
BiciHub, la casa de la bicicleta	
Espai violeta.....	12
Clotilde Cerdà	
Entitats.....	14
L'Handbol Poblenou puja a primera divisió nacional	
Paisatges humans.....	16
Passatge Klein	
No només venem	
Memòria i patrimoni.....	20
Ca l'Alíer	
Vida de barri.....	22
Planterart a Can Tiana	
ConnectHort	
Centre gestor de residus tecnològics Trinijove	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou, 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)
 Assessoria jurídica..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:
 Adreça:
 Població: CP:
 Telèfon: @ mail:
 DNI:
 Quota anual: 20 € ☐ Quota de suport de € ☐
 Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:

 IBAN:

(Signatura)

Revista *El Poblenou* n.102
 Juliol / agost 2018

Edició:
 Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Josep Pascual, Xavier Pegenaute, Joan Maria Soler, Estrella Pineda, Gemma Canela, Patricia Pujante

Col·laboradors: Sílvia Casorrán, Eva Martínez, Ateneu La Flor de Maig, Equip de Biciclot, Som U

Coordinació: Josep Pascual
 Fotografies: Salva Clarós, Patricia Pujante, Joan Maria Soler, Dani Roca, Gemma Canela

Portada: Salva Clarós

Correcció: Josep Pascual
 Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler
 Impressió: Gràfiques Campàs
 Tirada: 3.000 exemplars
 Publicitat: Carme Martínez (629 046 004)
 comercial@elpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotsignats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a Redacció. La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciant (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

La platja, un ecosistema urbà

Encara que a Barcelona ens hem acostumat a conviure amb el turisme tot l'any, és especialment a l'estiu quan el barri viu una forta revifada de visitants; alguns són turistes, però molts venen també d'altres barris a passejar pel litoral o a les platges. Amb la calor al Poblenou puja també la temperatura social per l'augment de densitat, sobretot a la Rambla i al litoral. L'afluència de visitants posa a prova les encara febles infraestructures de transport públic, especialment les estacions de metro de la línia 4, que es veuen col·lapsades, i també les línies de bus H16 i V27. Tot i la cobertura del litoral amb transport públic, encara arriben massa cotxes i motos que aparquen a prop de la platja i envaeixen l'espai. Potser l'Ajuntament de Barcelona s'hauria de plantejar, com ha fet el de Badalona, prohibir l'aparcament a la proximitat de la platja, amb el fi de dissuadir l'accés amb vehicles privats. Però la pressió estiuenca al barri ve estimulada també pel gran nombre d'habitatges d'ús turístic que hi ha a tota la ciutat i també al Poblenou. Tot i les mesures sancionadores que en els darrers dos anys han conduït al tancament de més de 2.000 pisos turístics il·legals a la ciutat, encara hi ha almenys un nombre semblant d'allotjaments que continuen actius tot i que tenen ordre de cessament de l'activitat. Això, sense comptar que s'estima que hi hauria a Barcelona força més del doble dels

allotjaments turístics coneguts que respondrien a una oferta submergida i, per tant, fora de control. Tal com s'ha denunciat reiteradament, les plataformes de lloguer de pisos turístics són les principals responsables de desordres i conflictes a la ciutat perquè vehiculen una oferta que atrau un tipus de turisme poc compromès i poc respectuós amb la gent i l'entorn. I també perquè els qui pateixen l'incivisme acaben sent les comunitats de veïns i l'entorn proper. Per acabar, la gran assistència de banyistes posa també a prova les instal·lacions de les platges. La gran assignatura pendent és aconseguir que al final del dia les platges i els seus voltants no acumulin una quantitat de brossa descomunal. Ens hem acostumat que es vegi normal que a l'acabar una revetlla de Sant Joan la platja de la Mar Bella i el parc del litoral quedin desbordats de brossa de tota mena perquè ja hi ha uns serveis de neteja que se n'encarregaran. Que això no passi és responsabilitat compartida entre els ciutadans i els Serveis Municipals. La platja, encara que sigui un recurs urbà de temporada, un espai de desfog i de lleure, no és un equipament provisional sinó que és un ecosistema urbà més que té la seva funció a la ciutat. Hauríem d'aprendre tots plegats a conviure i gaudir-ne no com el que va a un parc temàtic sinó com qui visita un espai natural integrat a la ciutat.

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

Esforços per corregir el dèficit d'habitatge assequible

El 18 de juny passat es va aprovar la modificació del Pla General Metropolità amb l'objectiu de destinar el 30% del volum dels nous edificis i grans rehabilitacions a habitatge protegit.

Aquesta mesura, reclamada i impulsada per diferents entitats socials, entre les quals hi ha la PAH, el Sindicat de Llogaters, l'Observatori DESC (Drets Econòmics Socials i Culturals), l'Assemblea de Barris per un Turisme Sostenible i la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB), pretén contribuir a corregir el dèficit d'habitatge assequible que patim a la ciutat.

La modificació s'aplicarà als edificis nous de més de 600 m2 i també a les grans rehabilitacions. Els edificis amb aquestes característiques hauran de destinar el 30% del seu volum a habitatge protegit; això significa que aquests habitatges s'hauran de llogar o vendre a un preu més baix que el de mercat.

Un altre canvi substancial és el fet que a partir d'aquesta nova normativa l'habitatge protegit es podrà situar

arreu de Barcelona. Avui, només es pot fer habitatge d'aquestes característiques en zones de creixement, o en zones de grans transformacions urbanes com al 22@ o a la Sagrera, aspecte que limita i condiciona la vida de totes aquelles persones que hi accedeixen.

Ciutats com París o Nova York han emprès polítiques semblants amb bons resultats. La capital francesa destina el 30% de les noves promocions privades de més de 800 m2 a habitatge protegit, i ha aconseguit així que el 20% de l'habitatge de París sigui social. Actualment l'habitatge assequible a Barcelona se situa al voltant de l'1,5%.

Tot i així, la mesura aprovada per la Comissió d'Ecologia Urbana, Urbanisme i Mobilitat no inclou la clàusula que obligava a congelar les llicències de les noves promocions fins que aquesta entrés en vigor. La no inclusió d'aquesta clàusula es deu al fet que ERC i PSC han condicionat el seu vot a favor de destinar el 30% del volum dels edificis a habitatge social a la retirada de la clàusula, fet que ha provocat el descontentament de Barce-

lona en Comú i la CUP, les altres formacions que hi han votat favorablement.

Aquests dos partits i les entitats que han promogut la mesura temen que hi hagi una allau de demanda de llicències durant els mesos previs a l'aprovació definitiva de la modificació del Pla General Metropolità, prevista per a la tardor, per tal d'evitar-la.

Durant els dies anteriors a l'aprovació d'aquesta mesura, lobbys immobiliaris i empreses promotores s'hi han mostrat en contra; entre els arguments que utilitzen, un suposat augment del preu de l'habitatge.

S'ha de tenir en compte que avui els preus dels lloguers a Barcelona són exorbitants, se situen per sobre dels 800€, i provoquen un èxode de veïns i veïnes de la ciutat cap a altres poblacions. Es calcula que arran de l'aplicació de la modificació del Pla General Metropolità es crearan 400 habitatges protegits a l'any, xifra que farà augmentar l'accés a pisos assequibles i, en conseqüència, es reduirà la marxa de veïns i veïnes dels barris, una tendència a l'alça a hores d'ara.

Destinar el 30% dels edificis a habitatge protegit és una bona notícia per a la ciutat. L'aplicació d'aquesta mesura és una oportunitat per a teixir barris diversos, gràcies al fet que l'habitatge protegit augmentarà i es podrà construir arreu de la ciutat i no només en determinades zones, com fins ara.

El fet que hi hagi la possibilitat de disposar d'habitatges assequibles repartits per barris on no hi ha disponibilitat de sòl i que no concentrem aquests en uns determinats sectors contribuirà a tenir una ciutat més equilibrada, igualitària, segura i habitable.

No podem perdre de vista tampoc que hem d'entendre la ciutat com a àrea metropolitana i que l'impuls d'aquest tipus de mesures són encara més determinants si el seu àmbit és el metropolità.

Tenim fins a final de setembre perquè de forma majoritària s'entengui la mesura com un avanç per al conjunt de la ciutat.

Eva Martínez

Omplim de vida La Flor de Maig!

Després de més de dos anys, omplim de vida la Flor.

Va ser un tancament traumàtic i dolorós, per imprevist i per incert. Molta feina feta durant anys desapareixia d'un dia per l'altre i ens deixava totalment impotents davant uns problemes estructurals que ens prenen aquest espai tan estimat.

Però no es va acabar. Vàrem seguir i finalment la Flor torna ben bonica, com difícilment hauríem imaginat mai, per retre homenatge de la millor manera a tot el llegat que ens deixa aquest emblemàtic edifici. La Flor obre les portes i s'omple de vida amb ganes d'oferir un espai a tots aquells projectes que vulguin transformar i aportar el seu gra de sorra al barri.

L'Ateneu Popular La Flor de Maig és un projecte autogestionat, en què veïnes, veïns i entitats participen per fer-lo funcionar. L'Ateneu serà el que nosaltres vulguem. Nosaltres decidim què i com ho fem. Transformem a mesura que construïm un projecte al barri de i per a les veïnes i veïns. Aprenem a fer les coses mitjançant el compromís, la sororitat, la participació horitzontal, el respecte i les ganes de teixir lligams entre nosaltres. Lligams que ens demostren que hi ha alternatives i que les estem fent realitat.

A La Flor de Maig s'hi pot participar activament i/o fent-se'n sòcia/soci. Ens organitzem per no dependre econòmicament de ningú i construir La Flor de Maig des de la plena llibertat.

El dissabte 20 d'octubre us hi esperem amb il·lusió, farem una gran festa d'inauguració coincidint amb els cinc anys d'autogestió de la Flor, per celebrar i viure aquesta nova etapa.

<https://laflordemaig.cat/socies/>

Ateneu La Flor de Maig

Una mudança de protesta

Va passar el dissabte dia 5 de maig. Uns veïns que estaven comprant en una botiga del carrer Llull van sortir de l'establiment i es van posar a aplaudir. I no era d'alegria, els va atreure la cridòria d'una comparsa de gent del barri que cridaven ben fort "fem xivarri, que ningú marxi del barri" mentre acompanyaven un camió. Aquest vehicle portava dos grans rètols, un a cada costat: "Això no és una mudança voluntària, ens fan fora del barri perquè els preus de l'habitatge són impossibles".

Dins del camió hi havia apilats els paquets i els béns de la Sandra i el Jesús. Aquests veïns de l'immoble del número 17 del carrer Badajoz han hagut de deixar

casa seva, la casa on ella havia nascut, perquè el fons immobiliari Aubert Aubert Associés va comprar la finca i cinc blocs més del costat. Pel juny de l'any passat els va notificar que no els renovaria el contracte. Durant aquest temps han estat lluitant per evitar que això es pogués portar a terme, han tingut el suport actiu del col·lectiu Ens Plantem, que ha denunciat el fet, han posat pancartes als balcons (recordeu la foto de la portada de la revista *El Poble Nou*, 99), cosa que ha molestat moltíssim aquests especuladors, que no els van deixar estar tranquils fins al punt que el guàrdia de seguretat d'aquesta empresa en una ocasió va intentar entrar a casa seva, fet que

el que signa aquesta crònica corrobora perquè era allà en aquell moment (així com també vaig ser testimoni de la poca diligència de la Guàrdia Urbana quan se li va trucar per denunciar aquest assetjament immobiliari). Finalment, i per desgràcia, en un país que no disposa de lleis que preservin el dret a l'habitatge, la Sandra i el Jesús no van tenir altre remei que fer les maletes.

Es calcula que cada dia hi ha uns 40 desnonaments a la nostra ciutat. Ningú n'és prou conscient d'aquesta xifra, i no és per casualitat que aquests trasllats s'han qualificat de "desnonaments invisibles". Però la Sandra i el Jesús van tenir la dignitat de marxar amb la cara ben

alta. "Si ens fan fora que tothom ho sàpiga" i per això van organitzar, juntament amb els i les activistes que lluiten contra la gentrificació del barri i amb el suport de la Favb, una mudança de protesta.

Què és una mudança de protesta?

El web d'aquesta iniciativa (<https://mudancesprotesta.cat/>) ho explica. "Es tracta de 'vestir' la mudança de manera que el veïnat vegi el nostre descontentament per aquest trasllat" i alhora mostrar el suport que el barri dedica als afectats. No n'hi ha prou de denunciar de manera abstracta la gentrificació, sinó que cal estar al costat de les persones que pateixen directament aquest drama.

Per fer viables les mudances de protesta, la cooperativa Alencoop hi col·labora posant la infraestructura de mobilitat, com és en aquest cas, el camió i el conductor.

La crònica d'aquell matí del dissabte 5 de maig traspua emoció i solidaritat. Un grup de veïns i veïnes van fer una cadena humana per traslladar els paquets des del pis fins al camió; un cop carregat el vehicle, la Sandra va llegir davant dels congregats un manifest de denúncia de la injustícia que patien, ella i el Jesús, en pròpia carn. Llavors tots plegats pel mig de la calçada van acompanyar el camió que a poc a poc recorria els carrers del Poblenou. En un ambient acollidor i sorollós els manifestants portaven una pancarta que deia "prou violència immobiliària", cridaven consignes contra l'especulació i repartien fulls explicatius. Quan el transport va arribar al seu destí, amb música i cançons que sortien d'un altaveu, es va organitzar una altra cadena humana per pujar els paquets a la nova llar. Per sort —més ben dit, per molta sort—, la Sandra i el Jesús havien trobat un pis alternatiu dins el barri.

Un problema personal d'aquesta mena no és fàcil transformar-lo en un problema social. Però cal fer-ho si volem canviar les lleis. La pròpia Sandra confessa que al principi se sentia malament pel fet que una gent del barri que amb prou feines coneixia la vinguessin a ajudar a fer la mudança; però, amb gran agraïment, reconeix: "Segur que si haguéssim fet la mudança sols, hauria estat plorant tota l'estona". I continua: "No m'esperava la resposta de la gent. Va ser molt emocionant". I és que quan ets víctima d'una injustícia hi ha dos camins, el de la frustració o el de l'apoderament. La Sandra ha triat el segon i ho té clar: "Quan hi hagi una altra mudança de protesta, jo hi vull anar a ajudar perquè si ens tornem borregos, ells es transformen en llops".

Joan Maria Soler

fotos: Dani Roca

El racisme ens tanca, també al Poblenou

Han passat 17 anys d'ençà de la tancada del 2001 en la qual prop de 700 persones migrants "sense papers" van aplegar-se a diferents esglésies de la ciutat per protestar contra la Llei d'Estrangeria que acabava d'aprovar el govern espanyol i per demanar la regularització de totes aquelles persones que es trobaven en situació administrativa irregular. Al Poblenou, va ser l'església del Sagrat Cor la que va acollir la tancada d'un grup de persones, la majoria homes d'origen paquistanès.

Al Poblenou, aquella tancada va mobilitzar el veïnat i entitats socials diverses i va donar peu a la creació d'una primera xarxa de suport veïnal des de la qual, entre altres coses, es va llogar un pis i se'n van assumir els costos durant un any per acollir-hi set persones migrants. D'altra banda, i de forma paral·lela, va néixer Apropem-nos, tot plegat amb l'objectiu de millorar les condicions de vida d'aquests nous veïns i veïnes que arribaven al barri, d'afavorir-ne l'acollida i per defensar els drets d'aquestes persones que arribaven a la nostra ciutat.

Durant aquests anys, al Poblenou han anat sorgint diferents iniciatives, col·lectius i xarxes de suport per acompanyar i donar resposta a les necessitats i problemàtiques que patien els veïns i veïnes migrants del barri. En són un exemple la Xarxa de suport als assentaments,

l'Assemblea solidària contra els desallotjaments o Poblenou Refugi.

Malauradament, després de tot aquest temps, però, persisteix una Llei d'Estrangeria injusta i racista que vulnera drets, penalitza les persones i les condueix a situacions de precarietat,

Foto: Dani Roca

vulnerabilitat i desigualtat. És per això que aquest any, sota el lema El racisme ens tanca, persones migrants i refugiades s'han tornat a mobilitzar organitzant de nou una tancada que va començar el 21 d'abril a l'antiga Escola Massana i que s'ha anat estenent a altres ciutats com Badalona, l'Hospitalet de Llobregat o Blanes.

També el Poblenou ha estat indret d'acollida d'una de les tancades contra el racisme i pels drets de migrants i refugiats. Així, del 14 al 22 de maig, i amb el suport de diverses entitats, col·lectius i veïns i veïnes a títol individual, una desena de persones van romandre al local annex de l'església del Sagrat Cor i van compartir amb el veïnat la seva situació i reivindicacions, que basades en 11 punts, pretenen avançar cap a la derogació de la Llei d'Estrangeria.

Les diverses accions que es van dur a terme durant aquells dies van permeatre sensibilitzar i visibilitzar la situació que pateixen les persones migrants que viuen al nostre país, i alhora ha tornat a posar de manifest la seva capacitat de resiliència i autoorganització davant d'un sistema capitalista, racista i patriarcal que els maltracta i els condueix a la pobresa i l'exclusió.

La tancada al Poblenou va acabar amb un emotiu sopar al Sagrat Cor organitzat pels veïns migrants i al qual van assistir-hi diverses entitats, col·lectius i veïns que van voler mostrar-los la seva solidaritat i la voluntat d'acompanyar-los i afavorir la seva acollida al nostre barri.

Amb tot, no podem esdevenir una ciutat i un país d'acollida mentre hi hagi polítiques i lleis que generin

desigualtats i vulnerin els drets fonamentals de molts dels nostres veïns i veïnes i mentre no hi hagi una denúncia i una resposta social i institucional davant les actituds, accions i agressions racistes. Cal, doncs, una major implicació de la ciutadania i del teixit associatiu i un compromís ferm per part de l'Administració que permetin avançar cap a una societat més justa, igualitària i solidària.

Trobareu més informació sobre les reivindicacions de la tancada migrant 2018 i sobre les accions que s'estan duent a terme al blog El Racisme ens Tanca: <https://racismenstanca.wordpress.com>. A la mateixa pàgina, hi trobareu també el manifest i el formulari d'adhesió per a entitats.

Gemma Canela

FARMÀCIA JAUME GIRO LOPERENA
DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAJORALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - TÈXILS TÈRMS
93 307 15 17
Maria Aguiló / Puigades

CLINICA VETERINARIA POBLENOU
TELS. 93 300 8726 - 93 300 8021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08025 BCN
www.vetpoblenou.com/blog
HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

Dr. José Fco. López Alias
DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO
Rda. del Poble Nou, 157-159 1º1ª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

Recollida a domicili d'electrodomèstics i tota mena de ferralla

Alencop COOPERATIVA

936 119 201
www.alencop.coop

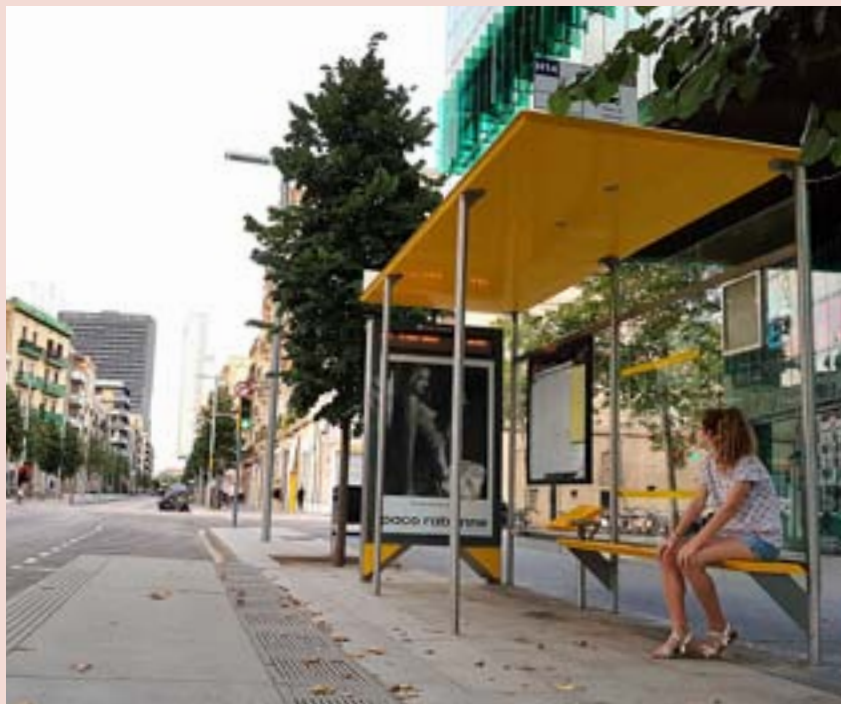
SERVEI GRATUIT

Impulsat per Lab COOP

Amplia la col·laboració de Ajuntament de Barcelona

El Poblenou encara amb un transport públic molt insuficient

L'Anna té problemes de mobilitat i planteja que per anar al centre ara té el B20 i B25, però que sembla que estiguin sincronitzats perquè sempre arriben junts i que a més només la deixen a Urquinaona. En Robert viu a Llull i diu que el B20 i el B25 li van prou bé per anar al centre. En canvi diu que el creuament entre l'H14 i l'H16 és una anomalia que caldria solucionar. La Maite viu a Almogàvers amb Roc Boronat. Abans tenia quatre busos per anar al centre (40, 42, B20 i B25) i ara només té l'H14 i que no la porta al centre. La M. Àngels viu a Llull entre la Rambla i Llacuna i troba que és un problema haver suprimit l'H14 de l'eix central del barri. Una altra veïna comenta que cal aprofitar l'eix Marroc – Tànger – Ali Bei per tenir una línia directa al centre de la ciutat (seguint la filosofia rectilínia de la Nova Xarxa de Bus/ NXB). L'Àngel viu a Fluvià amb Veneçuela i diu que falta

un bus de barri que connecti amb els CAP i Hospitals. En Gabriel exposa que per a la gent gran la Nova Xarxa Bus és un desastre ja que obliga a caminar més entre parades. També diu que està enfadat perquè els polítics de l'oposició han votat en contra del tramvia...

Aquestes són algunes de les vivències personals que es van compartir a la trobada que vam tenir el passat 25 d'abril per parlar de com estaven funcionant els busos al barri. També es van recollir aportacions que van arribar via correu electrònic.

Des de l'AVV Poblenou hem fet un comunicat denunciant que el nostre barri té encara un transport públic molt insuficient. El vam presentar i aprovar a la darrera assemblea, el 23 de maig.

El podeu llegir sencer al web de l'Associació: www.elpoblenou.cat

Redacció

Biciclot sccl, com a entitat concessionària de l'edifici municipal de Can Picó, ha teixit una aliança amb Barabara Educació sccl per a dinamitzar quatre sessions obertes a la participació de tots els col·lectius, persones, administracions i organitzacions interessades a construir comunitàriament el BiciHub. Aquest projecte estarà situat al mateix complex fabril del carrer Pere IV 58, on hi ha la seu d'aquesta cooperativa amb més de 30 anys d'història. L'objectiu és que pel setembre d'enguany, un cop acabades les obres d'adequació de l'espai, el projecte marc del BiciHub i la seva governança estigui llest per a ser implementat.

El BiciHub vol esdevenir un centre de referència de proximitat, de barri i de ciutat, dedicat a la mobilitat sostenible en bicicleta i a l'economia social i solidària. Un model de gestió comunitària com a proposta política que doni cabuda a totes les entitats, col·lectius i persones de Barcelona que apostin per la bicicleta com a eina de transformació. Biciclot ha constituït un grup motor al qual s'han sumat l'Associació de Veïns i Veïnes del Poble Nou, la Federació d'Entitats per la Mobilitat amb Bicicleta de Catalunya (Fem Bici), Coòpolis (Ateneu Cooperatiu de Barcelona), Som Mobilitat i Copenhagenize. Donada la seva representativitat en àmbits estratègics, aquestes organitzacions han contribuït en l'elaboració del document marc per enquadrar el projecte.

Durant els mesos de maig i juny s'ha socialitzat la feina realitzada i s'ha obert el grup motor a totes les entitats, persones i administracions públiques que han volgut implicar-se en la definició del BiciHub. Aquest ha estat el calendari de jornades de treball participatives que ha acollit l'edifici de Can Picó organitza-

la casa de la bicicleta BiciHub,

Biciclot desplega el procés participatiu per a dissenyar-lo

des per àrees temàtiques: Definició dels objectius del BiciHub (14/5/2018), Definició usos i criteris d'ús del BiciHub (28/5/2018), Definició de la governança del BiciHub (11/6/2018) i, per últim, Definició pla estratègic i sostenibilitat econòmica BiciHub (25/6/2018).

L'objectiu final és poder inaugurar la seu del Bicihub a la tardor amb

un pla d'acció clar que inclogui tots els agents que hagin participat en el procés de definició de les seves línies estratègiques.

El BiciHub de Barcelona serà el primer centre de referència de l'Estat espanyol especialitzat en l'impuls de la bicicleta com a eina d'impuls de la mobilitat sostenible a la ciutat, des d'un

punt de vista comunitari i d'arrelament al territori. Per a les persones, entitats, institucions o col·lectius que vulgueu sumar-vos-hi només cal que us poseu en contacte amb el grup motor a través del mail:

bicihub@gmail.com.

Equip de Biciclot

dos6dos
PINTURES

La botiga de pintures del Poble Nou
Gamma de pintures ecològiques
Carrer Llull, 262 T.932 66 324
tiendallull@dos6dos.com
Horari Dilluns – Divendres 8:00-13:30/16:00-19:30
Dissabtes 9:00 – 13:00

Anuncia't
Amb la teva presència
a la revista del barri
tothom hi guanya!
629046004
comercial@poblenou@gmail.com

Clotilde Cerdà

una lluitadora oblidada

tes finalment s'exilia, deixa Barcelona i recorre el món sense residència fixa, però el seu compromís amb les classes oprimides va ser una constant en tota la seva trajectòria de vida.

Clotilde passa de ser una dona admirada i reconeguda a la seva ciutat natal com a virtuosa de l'arpa, a haver-se d'exiliar simplement i senzillament perquè va denunciar que molts catalans havien vist l'oportunitat de fer créixer la seva fortuna dedicant-se al tràfic de persones, que havia estat il·legalitzat a l'Imperi britànic i als Estats Units, però no a l'Estat espanyol ni a les seves colònies. Es calcula que des del segle XVI van arribar a l'illa de Cuba un milió de persones africanes esclavitzades. Pels historiadors i historiadores, 1873 es considera l'any de l'últim desembarcament d'esclaus a Cuba, però el negoci de l'esclavisme va continuar amb la compra i venda d'esclaus entre *haciendas*.

Els "prohoms" catalans que a mitjan segle XIX van fer créixer la fortuna a costa de la mercaderia humana van ser (entre molts altres que aquí no tenim espai per esmentar): Josep Vidal Ribas (va finançar tres expedicions d'esclaus, accionista de diferents bancs, promotor immobiliari); Jaume Torrents, industrial (les seves principals inversions va fer-les també en immobles, entre ells la seu de l'actual Ateneu Barcelonès); Vidal-Quadras, Salvador Samà i Pere Mas Roig, popularment anomenat el Pigat, famós capità negrer, germà del rebesavi de l'expresident de la Generalitat de Catalunya Artur Mas; i, uns anys més tard, el capità negrer Josep Carbó i l'esclavista Agustín Goytisolo Lezarzaburu, avantpassat dels germans escriptors Goytisolo. Sense deixar-nos els més coneguts, com van ser el comte Güell i el seu gendre Antoni López.

Clotilde Cerdà s'instal·la finalment a Santa Cruz de Tenerife, on mor el 1926.

Estrella Pineda

La veu de les dones s'ha silenciada sempre, i si se n'ha silenciada la veu, també se n'han silenciada els actes.

En aquest espai volem rescatar de l'oblit Clotilde Cerdà, una dona nascuda el 1861 a Barcelona. Filla d'Ildefons Cerdà (el dissenyador de l'Eixample), tot i que fonts bibliogràfiques consultades diuen que encara que li va donar el cognom no n'era el pare biològic. Sigui com sigui, el cert és que la va excloure del testament.

Què tenia d'especial Clotilde Cerdà

Des de molt jove, Clotilde es va revelar com una virtuosa de l'arpa. Arran de la separació de la seva mare i Ildefons Cerdà, van marxar a Roma totes dues, després a París i a altres indrets, on Clotilde es va consolidar com una gran artista, amb el pseudònim d'Esmeralda Cervantes.

El 1876 quan només tenia 15 anys i ja consagrada mundialment, va anar a Cuba a fer un concert (Cuba es trobava immersa en la primera guerra de

la independència) i és allà on pren consciència social en entrar en contacte amb els moviments independentistes i abolicionistes.

El 1883 torna a Barcelona (una Barcelona en què s'estaven amassant grans fortunes gràcies al tràfic de persones i al negoci de l'esclavisme). Al número 10 de la Rambla, crea l'Acadèmia d'Arts i Oficis de la Dona, un centre educatiu específic per a dones, amb l'objectiu de facilitar-los l'accés a la formació i la professionalització. Per a aquest projecte, Clotilde compta amb dones de diferents disciplines i de reconegut prestigi: la poetessa Josepa Massanes, la doctora Dolors Aleu i Riera (primera dona metgessa d'Espanya) i la periodista i novel·lista Antònia Opisso. El projecte, creat, gestionat i finançat per dones, va tenir un gran èxit, fins al punt de plante-

jar-se'n l'ampliació.

Per a poder fer l'ampliació del centre, Clotilde demana ajuda a diferents entitats i fortunes barcelonines, ajuda que, naturalment, se li va negar pel seu posicionament abolicionista. Marxa als Estats Units, amb la intenció de trobar-hi l'ajuda que aquí li negaven. Però els representants de la corona a ultramar, a qui va demanar ajuda, no solament no la hi van donar sinó que s'hi van oposar obertament, i van arribar a recomanar-li que es dediqués a "*sus labores*", en lloc d'encapçalar manifestacions abolicionistes, erigir-se en protectora de la classe obrera catalana i en promotora de l'educació de les dones. Dos anys després, Clotilde i les seves sòcies, van haver de tancar l'escola i assumir amb els propis recursos el dèficit generat.

Clotilde Cerdà o Esmeralda Cervan-

Fons de Solidaritat
de la Fundació Agbar
Font de solidaritat

AJUTS AL PAGAMENT
DEL CONSUM DE L'AIGUA

El Fons de Solidaritat de la Fundació Agbar és una font solidària que brolla per arribar als qui més ho necessiten. Per això col·laborem amb Càritas, la Creu Roja i els serveis socials dels ajuntaments per ajudar les famílies que tenen problemes per pagar la factura de l'aigua i, d'aquesta manera garantir l'accés al consum bàsic d'aigua a tothom. Arribant allà on puguem ajudar. Des que aquest fons es va posar en marxa, hem beneficiat a més de 45.000 persones. Obrint-nos camí, com l'aigua.

Aigües de
Barcelona
L'aigua de la teva vida

Agbar
Fundació

L'Handbol Poblenou puja a primera divisió nacional

Al club Handbol Poblenou se li gira feina, l'any vinent celebrarà el 20è aniversari i afrontarà una temporada amb l'equip sènior a la primera divisió nacional (d'àmbit estatal), després de classificar-se el mes de maig passat en les fases d'ascens celebrades a la ciutat d'Arrasate (Guipúscoa). La *primera divisió nacional* és la tercera categoria absoluta de l'handbol a Espanya, per sota de les divisions d'Honor (Asobal) i Honor plata. Aquesta és la categoria més alta a què ha arribat l'handbol al Poblenou, i és tot un repte per a un club tan jove. Aquest vintè aniversari ve a celebrar que al Poblenou es juga a l'handbol escolar des dels anys 70

aproximadament. De l'escola Voramar del Poblenou han sortit jugadors que han arribat al màxim nivell de l'handbol professional.

L'any 1999 el club Adrianense va formalitzar un conveni amb el FC Barcelona, com a conseqüència del qual una fornada de jugadors, tots ells al voltant d'uns 16 anys i del Poblenou, es van trobar sense equip. Va ser quan pares i jugadors van optar per crear un club al barri. Marc Urarte, entrenador del primer equip i coordinador de l'handbol, explica que el planter actual de l'Handbol Poblenou es forneix de les escoles L'Arenal de Llevant i La Llacuna, amb un total de quatre grups de mi-

nihandbol. "Ara mateix, el club compta amb un equip de la categoria cadet, un de juvenil i tres equips de la categoria sènior", diu Isaac Ferrer, president del club i també jugador del primer equip, "tenim una piràmide invertida pel que fa a les edats: hi ha més gent a la categoria definitiva que a les categories base". Isaac explica que "la gent marxa de jove a jugar als equips més potents com el Sant Martí, el Barça, el Granollers o la Roca, on aprenen, i acaben tornant després del periple, buscant aquí disfrutar del joc i dels amics. Som un club de barri", diu el president, "que participa de les seves activitats". Formen part de la Coordinadora d'Entitats i participen en

actes diversos com una botifarrada, la cavalcada de Reis, les Festes de Maig... Els del Club Handbol Poblenou se senten del barri.

Tot i portar la marca del Poblenou a la samarreta, el Club no disposa de camps de joc i ha de llogar les pistes al Poliesportiu Mar Bella, a l'Icària i a l'Institut Montseny. Però el Mar Bella té una gestió directa des de l'Ajuntament que fa que l'activitat esportiva de tercers no sigui mai prioritària, de forma que sempre hi ha altres activitats o actes socials que passen pel davant de l'handbol. "Per això acabem llogant les pistes per a entrenament i per a jugar al centre esportiu Icària", diu l'entrenador, "però el lloguer allà és molt més car". El problema que té el club la temporada vinent amb un equip a la lliga estatal és la major exigència pel que fa a calendaris i ús de les pistes que obligarà el Poblenou a contractar-les amb un cost més elevat.

El finançament de la temporada que ve és un dels reptes que està afrontant ara l'Isaac, el president, junt amb tot l'equip directiu, abocat a trobar espòn-sors que assegurin la liquiditat econòmica que suposa tirar endavant el Club. Marc, l'entrenador, ens diu que els objectius que es fixa per a la temporada que ve és consolidar el primer equip a la primera nacional, que el segon equip pugui a primera catalana (ara està a segona), que els alevins tornin a guanyar un campionat de Barcelona com enguany, i que es trobi alguna escola més al barri per iniciar nens i nenes a l'handbol. Fer jugar les nenes és tot un repte. La propera temporada el Poblenou tindrà també una entrenadora que s'incorpora a l'equip d'entrenadors que inicien en aquest esport les escoles de La Llacuna i de L'Arenal.

El Poblenou és un club formatiu disposat a oferir l'handbol com a eina integradora i saludable en què desta-

ca el treball en equip, el respecte i la responsabilitat com a valors principals. Esperen que el fet de tenir un equip de categoria estatal, sigui un element motivador per als infants, les famílies i les escoles.

Celebrar els vint anys d'un club d'handbol de barri és superar un llistó en la seva trajectòria. Cal fer créixer la base de nens i nenes, cal disposar de les instal·lacions necessàries per entrenar i competir, cal dedicar moltes hores voluntàries de molta gent... És un salt d'escala que et situa en un altre grau d'ambició i de complexitat. Però si el Club ha arribat fins aquí és perquè hi ha un actiu i una capacitat humana per a la constància, l'esforç, l'ajuda mútua, que ha permès superar molts obstacles. Res no indica, doncs, que no es puguin continuar. Les claus de l'èxit de l'Handbol Poblenou són els valors que ells resumeixen en: tothom hi té cabuda i els resultats esportius no estan per sobre de la pedagogia de l'esport. El joc sempre està per sobre de qualsevol altra criteri competitiu. Acollim, diu el seu president, tots aquells jugadors que, al marge de la seva vàlua esportiva, busquin un equip per a divertir-se i aprendre. Ara l'Handbol Poblenou es troba en el millor moment dels seus gairebé 20 anys d'història, i també davant del major repte que mai ha hagut de resoldre, consolidar i fer créixer un projecte de futur arrelat al barri, i per això cerquen complicitats al barri, sobretot per fer front als recursos necessaris.

Salvador Clarós

Passatge Klein

El passatge Klein rep el nom dels industrials propietaris de la fàbrica que es va establir als seus voltants, a tocar del carrer Fluvià i Pere IV. Eren els germans Klein, d'origen alemany. La indústria, que va ser la primera fàbrica de cautxú de l'Estat espanyol, va dedicar-s'hi fins al 1939. Una mica abans van marxar els industrials, que van establir-se en un altre indret d'Espanya.

El passatge va començar a construir-se a tocar del carrer Bac de Roda i, a poc a poc, van anar construint-se les cases de la banda que dona al carrer Fluvià. Els terrenys dels Klein es van anar parcel·lant i venent cap a la dècada de 1920. Sempre van haver de construir tenint en compte el rec que passava i passa pel darrere del passatge. Antigament tenien passarel·les

per creuar fins a les cases, i la mida dels habitatges es veia condicionada per la presència del rec.

La fàbrica es va mantenir dempeus fins cap al 2004. Aleshores, amb el Fòrum Universal de les Cultures, es van posar en marxa els plans urbanístics de Diagonal-Poble Nou i Diagonal-Fòrum. "El que volien és reurbanitzar l'espai i canviar els usos del sòl. És una mica la definició del que després seria el 22@. La part més negativa és que van enderrocar una quantitat de patrimoni industrial i arquitectònic magnífic. Una altra cosa molt important és que representa una ruptura dels microbarris que hi havia amb la xarxa urbana que s'hi havia creat i que, en casos com el passatge, és compatible amb la xarxa Eixample.

Es pot mantenir una xarxa d'Eixample, com aquí al carrer Fluvià, que alhora sigui compatible amb l'existència d'un passatge o una trama urbana diferent de la de l'Eixample, que és l'antiga trama urbana que es va crear amb les fàbriques". Són paraules d'en Ramon López, veí del passatge Klein. Ell va néixer i va créixer al passatge Klein, com ho van fer els seus avantpassats materns. El seu pare va néixer molt a prop, al carrer Pere IV.

Empremta dels altres cascs antics del Poble Nou

Microbarris industrials amb multitud de serveis versus l'entorn inert actual

Les fàbriques articulaven l'espai. A la fàbrica Klein, s'hi va establir més tard una fàbrica de vidre, una de tèxtil i petits tallers relacionats amb el tèxtil. Més enllà, al carrer Pere IV cantonada amb Fluvià hi ha ca l'Alíer, espai que actualment es troba totalment rehabilitat. A tocar hi ha també La Escocesa. Al voltant d'aquestes indústries van anar creixent els microbarris: la placeta Klein, els veïns de Pere IV i el barri dels húngars. "Es veu que antigament s'hi van instal·lar uns hongaresos, segons m'explicava la meua àvia. Venien un cop a l'any i venien articles. Eren gent nòmada que comercialitzaven, i que s'hi van instal·lar", diu en Ramon.

I, juntament amb els microbarris, van créixer els serveis, com explica en Ramon: "A Pere IV tot eren botigues. Hi havia una rellogeria, una lleteria, un fuster... Aquesta casa blava era la farmàcia i, passat el bar que hi ha al carrer Fluvià, hi havia la lleteria. A la cantonada amb el carrer Marroc hi havia un barber. Hi havia també el bar de la placeta, que sempre havia sigut important, el Llopart. I, a l'altra banda de Pere IV, la resta de botigues. També hi havia un calderer i una vaqueria, una botiga de queviures on hi havia de tot..."

Tot això ja no hi és, i l'entorn del passatge Klein ha quedat inert. Amb tot, mantenen certa esperança per la tasca de l'Eix

Pere IV. L'Encarna, la sogra d'en Ramon, explica: "Perquè torni a reviure hi ha d'haver habitatges. Jo sempre dic que mentre no hi hagi habitatges no cal que facin res, perquè porta que aixequen, porta que tanca en un parell de mesos. Perquè no hi ha caliu. Antigament la gent vivia al voltant de les botigues i les fàbriques on treballaven. Ara, però, des de l'església fins a Sant Adrià de Besòs tot són locals buits. S'haurien de fer habitatges socials amb un lloguer assequible perquè el jovent hi pugui viure".

84 anys al Poble Nou: del carrer Taulat al passatge Klein

I és que l'Encarna té 90 anys i en fa 84 que viu al Poble Nou, tot i que va néixer a Almeria. "Jo vaig néixer el 1928 i tenia uns sis anys quan vaig arribar a Barcelona. Va ser el 1934, i el 1936 va esclatar la guerra. Llavors jo tenia vuit anys", explica. Va viure a prop del carrer Taulat fins als 16 anys. D'allà es va mudar al carrer Wad-Ras, l'actual carrer Dr. Trueta, i quan es va casar es va traslladar al passatge Klein, d'on era el seu marit: "Fins als 16 anys vaig viure en un passatge que es deia Jorba, que va desaparèixer. Era al darrere del Mercat de la Unió, on hi havia la Paperera. També era un passatge amb habitatges petits. Havien sigut de treballadors del paper, però quan nosaltres hi vam arribar els veïns ja

eren diferents, les cases es van anar llogant i ja no hi vivien els treballadors originals de la fàbrica. Era un passatge prou gran, amb habitatges a baix i a dalt. Cada replà de dalt tenia una petita terrassa i una aixeta petita on anàvem a buscar l'aigua per fer el dinar. També hi havia safarejos en una habitació petita i teníem uns dies assenyalats per rentar. Tenia dos terrats, des d'on veïem, amb l'edat que jo tenia, quan duïen gent a afusellar al Camp de la Bota, perquè passaven pel carrer Taulat. Les portes eren de fusta i les tancàvem perquè ningú sortís. Ho veïem a través de les baranes de pedra. Davant hi anaven els guàrdies i darrere els presoners".

L'Encarna va fer de teixidora. Primer va treballar en una empresa de mitges i després va fer confecció.

Explica que cosia mocadors amb les seves germanes i després cosia, un cop al passatge Klein, per a les veïnes. La casa (continua pàgina següent)

Germanor, cooperació i mobilització veïnal

(ve de la pàgina anterior)

on van anar a viure al passatge Klein era del seu marit, en Ramon. “Ell va treballar a la Pegaso de jove. Després va estar empresonat per les vagues i lluites sindicals. Era cap a l’any 58, jo estava embarassada de cinc mesos i va estar uns tres mesos a la presó. Després el van acomiadar i li va costar molt trobar feina perquè no tenia certificat de bona conducta, és clar. Al cap d’un temps va obrir la Seat, i com que ell era oficial va començar a treballar-hi. Amb la Transició va rebre una carta de la Pegaso dient que readmetien els treballadors que havien fet fora per motius sindicals.”

pot, que era el que més hi havia, amb una llesca de pa”. També recorda quan sortien al carrer i feien petar la xerrada amb un veí que tenia un acordió. “Va, Paco, toca una mica l’acordió”, diu l’Encarna que li deien, i així passaven l’estona.

En Ramon recorda que al passatge va tenir lloc una de les primeres mobilitzacions veïnals durant el franquisme, en què tots els veïns es van unir activament: “Aquí hi havia una fàbrica molt contaminant que es deia Fertrat, que va generar moltes malalties als veïns del

Centre Moral, que estava davant dels pisos de la Cooperativa de la Pau. Jo recordo que era molt petit i ajudava a pintar les pancartes que tots els veïns van posar a les cases. Va ser una de les primeres mobilitzacions que, a més, es va guanyar”.

Recorden amb pena l’evolució que ha patit l’entorn. A partir dels anys 60 tota aquesta activitat va anar desapareixent. El carrer Pere IV encara es manté però hi ha trossos que han desaparegut per complet. “Tota una part important s’ha perdut. Només ens guiàvem per

Germanor, cooperació i mobilització veïnal

Però el que més recorda l’Encarna són les festes i la germanor que hi havia al passatge Klein. Explica que entre tots els veïns s’ajudaven. “Els nens sempre entraven a casa de la meua consogra, la senyora Rosa, i els preparava llet de

barri. Hi va haver moltes mobilitzacions perquè es tanqués la fàbrica. Devia ser l’any 1973. Era curiós perquè al passatge hi havia un taller amb la companyia de teatre Roba Estesa, i llavors van fer una obra de teatre relacionada amb les mobilitzacions veïnals. Paral·lelament van fer un partit de futbol al camp del

trossos que quedaven drets, i a la gent gran els costava orientar-se”, diu en Ramon. Tot i això, mantenen l’esperança de recuperar la vida que un moment hi va haver a la placeta Klein, on l’esperit de comunitat era sempre present.

Patricia Pujante

No només venem

Qui no ha sentit mai o ha dit l’expressió: “baixo al paki” o “això segur que ho trobaràs als xinos”? Que potser anomenem “el cata” a aquells establiments portats per una persona d’origen català? Amb aquestes denominacions, les identitats de les persones que regenten un comerç es veuen reduïdes a l’origen cultural que tenen, tot i que són molt més àmplies i diverses. Coneixem els nostres veïns i veïnes? Som capaços d’anar més enllà de les idees preconcebudes sobre col·lectius diversos?

Amb aquesta idea al pensament, des de Som U, un conjunt de persones voluntàries d’edats, procedències i formacions diverses, vinculat al Pla de Desenvolupament Comunitari Apropem-nos i que busquen la promoció de la interculturalitat al barri del Poblenou, estem començant a impulsar el projecte “No només venem”.

El projecte té tres objectius principals: trencar amb els rumors i estereotips que giren al voltant de les persones d’origens i contextos culturals diversos, incorporar aquests veïns i veïnes en espais i projectes de participació i decisió, així com al teixit associatiu i comercial del barri, i, finalment, promoure la interacció positiva entre els veïns i veïnes i fomentar el sentiment de pertinença al barri de les persones de contextos culturals diversos que viuen i/o treballen al Poblenou. En definitiva, poder crear espais positius de trobada i d’intercanvi entre persones de contextos culturals diversos per generar dinàmiques amb les quals compartir experiències, perspectives i, així, assolir un enriquitment mutu.

Així mateix, els comerços se’ns presenten com un espai idoni d’intercanvi i d’interacció quotidiana, però al voltant d’aquests es reproduïxen i es perpetuen un alt nombre de rumors i estereotips. Els diferents establiments i botigues ja són espais de trobada entre els veïns i veïnes de tots els orígens culturals, ja que tots en fem ús. Tot i això, veiem moltes diferències en la manera com es parla i s’imaginen tots aquells comerços regentats per persones de contextos cul-

turals diversos. I per això, hem decidit focalitzar-hi el projecte.

A més a més, hem detectat que en la majoria d’iniciatives i projectes que s’impulsen des del barri del Poblenou, com ara el projecte del “Camí escolar, espai amic” o el projecte “Radars”, la presència de comerciants de contextos culturals diversos és escassa o nul·la. Així doncs, veiem la necessitat de treballar amb les diferents parts per tal d’aconseguir la participació i la col·laboració de tots els agents implicats, continuant amb la mateixa línia per tal d’aconseguir que aquests i aquestes persones comerciants de contextos culturals diversos deixin de ser només venedors en l’imaginari col·lectiu i es vegin com a veïns i veïnes que també construeixen el barri i hi aporten el seu bagatge, coneixement i experiència.

Aquest projecte generarà un gran valor afegit per a tota la comunitat veïnal; no només per a tot el sector del comerç i en especial d’aquells que formen part d’altres grups culturals, sinó també

per a la totalitat dels veïns i veïnes del barri. Podrem treballar, pensar i crear conjuntament per generar sinergies entre persones diverses, amb experiències i opinions que poden resultar divergents, per tal que convergeixin de forma creativa i innovadora, i per tant, es puguin veure complementades i sumades aportant una forta riquesa al barri tant a nivell de creixement personal, associatiu i comercial com comunitari.

De moment, des de les diferents comissions de Camí Escolar del barri, des de l’Eix Comercial del Poblenou i des dels Serveis Socials hi ha moltes ganes i predisposició a implicar-se en aquest projecte comunitari.

Esperem que ens vulgueu acompanyar i ajudar durant tot el procés que ens espera, i així teixir conjuntament el nostre barri.

Si voleu conèixer més detalls del projecte i col·laborar-hi, envieu un missatge a:

acollida@apropem-nos.org.

Som U

Ca l'Alíer

El 7 de juny passat, el tinent d'alcalde Gerardo Pisarello va visitar el Centre d'Innovació Urbana de Barcelona a Ca l'Alíer, la futura seu de la Fundació BIT (Barcelona Institute of Technology), que acollirà també un centre tecnològic de l'empresa Cisco. Els edificis industrials catalogats de Ca l'Alíer feia més de dos anys que estaven en obres de rehabilitació, després que en el mandat municipal anterior s'arribés a un acord entre l'Ajuntament i les empreses Cisco i Schneider Electric per a constituir un centre de tecnologies urbanes (Smart City). El motiu de la visita de Pisarello era mostrar als agents socials del barri que, després d'unes obres llarguíssimes, que no s'acabaven

mai, i passades algunes angúnies per desacords entre el govern municipal i els socis tecnològics, Ca l'Alíer és ja una realitat que començarà a funcionar ben aviat. De moment, és ja la seu de la Fundació BIT que com a primer encàrrec lidera des de fa mesos el procés de represa de la gestió municipal del pla 22@.

A l'acte es van donar cita, tant els regidors Pisarello i Montaner, com la gent de la BIT, encapçalats per David Martínez, i també representants de les empreses Cisco i Schneider Electric, així com representants de l'AVV del Poblenou, la Favb, la Taula Eix Pere IV, l'associació 22@Network, les universitats UPF i UPC, i l'associació

Poblenou Urban District. Els representants municipals van posar l'èmfasi en la importància que la ciutat disposi a Ca l'Alíer d'un centre obert en el qual es desenvoluparà tecnologia per a la ciutat d'acord amb l'actual revolució digital que està transformant els entorns urbans en llocs eficients en el consum d'energia, aigua i generació de residus, així com en la gestió de la mobilitat i els metabolismes urbans. En definitiva, Barcelona vol jugar a la divisió d'honor de les ciutats del món que fan servir la tecnologia per millorar la qualitat de vida de les persones.

Aquest equipament serà també la seu de la Fundació que l'ha promogut, el Barcelona Institute of Technology for

the Habitat (BIT Habitat), que és una fundació de l'Ajuntament de Barcelona en la qual hi ha també patrons representants de l'entorn econòmic, social i acadèmic que l'inspira. L'objectiu del BIT és promoure la innovació econòmica, social i urbanística a Barcelona a través de la col·laboració entre Universitat, teixit empresarial i ciutadania.

Notícia històrica

El conjunt de les tres naus industrials de Ca l'Alíer, situades al carrer de Pere IV, 362 i Fluvià, 88, està catalogat com la fàbrica de Joan Lucena. Les naus avui en peu són contigües, dues de planta baixa i la que té façana al carrer de Fluvià és de planta i pis. Van ser

construïdes cap al 1877 i ocupen una superfície de 2.879 metres quadrats. Antigament s'hi manufacturaven teixits de jute, però al llarg del segle XX s'hi van desenvolupar activitats diverses. La darrera firma comercial, que va perdurar fins a les darreries del segle XX, era TALSA (Tules y Acabados de Laneria, SA). La fàbrica donava nom també al passatge d'entrada pel cantó de Fluvià (passatge de Talsa) avui desaparegut. Posteriorment es van llogar els espais a tallers, el darrer dels quals va ser un taller de galvanitzats i banys electrolítics. Després, amb l'afectació del pla urbanístic del 22@, el conjunt d'edificis, que compta també amb una vistosa xemeneia, va quedar abandonat i va

patir alguns incendis que van malmetre considerablement els interiors amb l'enfonsament parcial de les cobertes. La restauració dels edificis ha permès recuperar les encavallades i les lluernes de la coberta, un dels elements de més interès. S'han consolidat els fonaments i s'ha construït una planta subterrània per allotjar-hi les instal·lacions que fan que ara Ca l'Alíer sigui un edifici eficient i intel·ligent. També s'han reparat les façanes i s'ha escapat una porció d'una de les naus que interferia sobre la traça del carrer de Cristóbal de Moura, en procés actualment d'urbanització.

Redacció

Hola, familia,
Hoy tenemos dos cosas importantes que contaros:

- Los amigos de BaM-Bioarquitectura Mediterránea, otro Pla de Buits junto al Macba, ¡se vienen a ConnectHort! ¡Y se mudan con bioedificio incluido!

En ConnectHort teníamos ganas de tener un cobijo donde refugiarnos en invierno y ellos ganas de más espacio libre, así que cuando vieron nuestro espacio verde dijeron ¡sí! Y a nosotros siempre nos ha encantado su maravilloso edificio construido con materiales ecológicos. Así que ha sido amor a primera vista y estamos todos muy felices. Empezamos ya con el traslado: "la bioestrategia del caracol", ¿te apuntas? ¿Quieres participar y aprender de bioconstrucción? Estate atento a nuestro Facebook "ConnectHort" y al suyo: "Bioarquitectura Mediterránea" y "Espai Txema Bio-Built". Hay una campaña de *crowdfunding* activa para que aportes tu granito de arena a hacerlo posible.

- Por otro lado, y aún más importante: ofrecemos la oportunidad a alguien interesado en liderar/dinamizar el espacio de huerto de ConnectHort: 250 m2 de huerto compar-

tido en un espacio de 1.000 m2 en plena ciudad. Alguien con iniciativa, que tenga ganas de venir regularmente a cultivar sus propias verduras ecológicas en un espacio compartido en la ciudad, coordinar el equipo de voluntarios... No estará solo en la coordinación, pero necesitamos más personas en el equipo.

A nosotros nos ha dado mucha felicidad durante estos años: hemos aprendido a cultivar, hemos disfrutado tocando la tierra, hecho amigos e incluso amores ;) Nos gustaría que más gente pudiera vivir la bonita experiencia que es formar parte de un espacio vecinal autogestionado. ¿Te atreves?

La familia de ConnectHort

Un espacio donde cada uno aporta lo que sabe y todos aprendemos. Plantamos ilusión, sembramos trabajo en equipo y recolectamos comunidad, respeto, aprendizaje... Y además, comemos más sano y estamos más cerca de nuestra madre Tierra. ¿Te lo vas a perder?

Carrer Àlaba, 24 – 08005 Barcelona
Facebook: ConnectHort
connecthort@gmail.com

La Fundació Trinijove ha obert al carrer de Pujades un taller per a la gestió de residus tecnològics, que és alhora un centre de formació i d'inserció laboral per a joves en risc d'exclusió social. Per una banda, en aquestes instal·lacions ubicades en una antiga nau industrial rehabilitada, es formaran joves en el reciclatge i la reutilit-

També s'ha fet una nova distribució dels espais interiors i les instal·lacions corresponents per adaptar el conjunt a la normativa vigent.

Aquesta és, amb la de Can Picó per al projecte Bicihub, la segona fàbrica recuperada per a activitats econòmiques i d'interès social a la zona de Pere IV ponent. Aquest àmbit dins l'ordenament

Centre gestor de residus tecnològics Trinijove

zació de mòbils, ordinadors i *tablets* per a dedicar-los a nous usos. I alhora el Centre està especialitzat en la recuperació d'aquests residus abans de ser desmantellats. Trinijove fa una aposta per l'economia circular consistent a reciclar i reintroduir els aparells tecnològics a la cadena de producció-consum perquè tinguin una nova vida, i contribuir d'aquesta forma a reduir l'impacte ambiental.

El nou centre de gestió de residus tecnològics s'ha instal·lat en una vella nau industrial de 600 metres quadrats al carrer de Pujades, 96. L'edifici és de propietat municipal, i l'Ajuntament l'ha cedit, mitjançant un conveni de col·laboració, a la Fundació Trinijove, que s'ha encarregat de rehabilitar-lo i adequar-lo al nou ús. Es tracta d'una antiga foneria d'arquitectura modernista construïda per l'arquitecte Manuel Raspall el 1907. El projecte de rehabilitació d'aquest element del patrimoni industrial catalogat del Poblenou ha costat 950.000 euros, que han estat sufragats per la Fundació Trinijove, l'Ajuntament de Barcelona i l'Obra Social de La Caixa. Fonamentalment la rehabilitació ha consistit en la recuperació de les encavallades i la coberta que es trobava parcialment enfonsada. Aquesta, que és de teula ceràmica amb cromatismes, junt amb la façana són els elements més significatius i emblemàtics de l'edifici.

urbanístic del 22@, està començant a viure un nou impuls d'activitat i revitalització urbana, amb la recent urbanització també del passatge de Trullàs, després de dècades d'oblit en què només proliferaven discoteques i bars de matinal. Tot a l'espera que comencin també les obres de transformació de Pere IV en via cívica.

El 28 de juny passat es va fer l'acte d'inauguració, al qual va assistir l'alcaldeessa Ada Colau i també el regidor del Districte Josep Maria Montaner, com també representants de les entitats col·laboradores del projecte: el senyor Jaume Giró, director general de la Fundació bancària La Caixa, el director de l'Agència Catalana de Residus senyor Josep Maria Tost, i el secretari general de Treball, afers socials i famílies, Josep Maria Ginesta. L'acte va ser conduït per Ignasi Parody, el president de Trinijove, i veritable ànima d'aquest projecte d'inserció social de joves que va néixer l'any 1985 al barri de la Trinitat Vella per a donar suport i oportunitats als més desprotegits. Trinijove té avui diversos centres de formació i atenció a les persones i diverses empreses que es dediquen a la gestió de residus i a la jardineria. En l'exercici de 2017, Trinijove va contractar 150 persones i en va atendre unes altres 2.000.

Noves promocions de la cooperativa d'habitatges Fem Ciutat

Gardunya

El Turó

Fòrum Litoral

**Per una
Barcelona
més equitativa**

T'ajudem a pagar l'IBI i el lloguer

**Ajuts a persones propietàries i llogateres
amb pocs recursos econòmics**

**Presentació de sol·licituds
del 15 de juny al 31 de juliol de 2018**

**#ajutsIBI
barcelona.cat/ajutsIBI**

Ajuntament de
Barcelona

